

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 678

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 26 octombrie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		Decizia nr. 218 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	
1.011. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea învățământului la distanță și a învățământului cu frecvență redusă în instituțiile de învățământ superior ...	1-3		5-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI	
Decizia nr. 216 din 3 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice	3-5	121. — Decizie privind scoaterea la concurs a unui canal de televiziune locală de putere mică	7-8

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea învățământului la distanță și a învățământului cu frecvență redusă în instituțiile de învățământ superior

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, precum și ale art. 15 alin. (8) și (9), art. 60 alin. (1) și (2) și ale art. 161 alin. (2) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Învățământul la distanță și învățământul cu frecvență redusă sunt forme flexibile de învățământ superior prin care se asigură posibilitatea de formare inițială, de perfecționare sau de conversie profesională a unor largi categorii de cetățeni.

(2) Învățământul la distanță este caracterizat prin programe de pregătire ale căror componente dominante sunt: utilizarea unor resurse specifice unui învățământ

informatizat, sisteme de comunicații la distanță, de autoinstruire și autoevaluare, precum și sistemul tutorial.

(3) În înțelesul prezentei hotărâri *tutorele* este cadrul didactic desemnat de consiliul departamentului de învățământ la distanță pentru a desfășura activități de consiliere, îndrumare și verificare a cunoștințelor unui grup de studenți înscriși într-un program de învățământ la distanță.

(4) În înțelesul prezentei hotărâri *sistemul tutorial* reprezintă cadrul educațional prin care se asigură studenților înscriși într-un program de învățământ la distanță suportul

material, resursele de învățământ specifice și sistemele de comunicații bidireționale.

(5) Învățământul cu frecvență redusă este caracterizat prin programe de pregătire ale căror componente dominante sunt: perioade compacte de instruire, întâlniri periodice cu studenții pentru desfășurarea activităților practice obligatorii prevăzute în planurile de învățământ, constând în laboratoare, lucrări practice, proiecte, practică de specialitate și alte activități, precum și folosirea unor mijloace de învățământ specifice învățământului la distanță.

Art. 2. — Programele universitare și postuniversitare în sistemul învățământului la distanță și al învățământului cu frecvență redusă asigură următoarele tipuri și niveluri de pregătire profesională:

a) calificări superioare universitare, finalizate prin examene de absolvire, corespunzătoare formei de învățământ superior de scurtă durată, prin examene de licență sau diplomă, corespunzătoare formei de învățământ superior de lungă durată;

b) specializări postuniversitare, inclusiv prin studii aprofundate, masterat și studii academice, finalizate prin diplome de studii postuniversitare;

c) perfecționare postuniversitară finalizată prin certificate de absolvire;

d) conversie profesională de nivel superior finalizată prin diplome sau certificate.

Art. 3. — (1) Sunt abilitate să organizeze învățământ la distanță și învățământ cu frecvență redusă instituțiile de învățământ superior acreditate, în specializările universitare autorizate provizoriu sau acreditate conform Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, republicată.

(2) Sunt abilitate să organizeze învățământ la distanță și învățământ cu frecvență redusă în specializări postuniversitare instituțiile de învățământ superior acreditate, la propunerea senatelor universitare și cu acordul Ministerului Educației și Cercetării.

(3) Instituțiile militare de învățământ superior pot derula programe de învățământ la distanță și de învățământ cu frecvență redusă, prevăzute la art. 2 lit. c) și d), în aceleași condiții ca și pentru instituțiile de învățământ superior civile.

(4) Durata studiilor în învățământul universitar la distanță nu poate depăși cu mai mult de 3 ani durata studiilor la forma de învățământ de zi.

(5) Durata studiilor în învățământul postuniversitar la distanță organizat în conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4), art. 74 alin. (1) și ale art. 76 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare cu cel puțin un an față de durata studiilor în învățământul postuniversitar forma de zi.

CAPITOLUL II

Organizarea programelor în învățământul la distanță și în învățământul cu frecvență redusă

Art. 4. — (1) Managementul programelor de învățământ în sistemul învățământului la distanță și al învățământului cu frecvență redusă se face în structuri instituționale specializate — departamente —, organizate la nivel de facultate și/sau de instituție de învățământ superior.

(2) În conformitate cu prevederile art. 146 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, departamentele de învățământ la distanță și de învățământ cu frecvență redusă sunt conduse de consiliile departamentelor, prezidate de directori.

Art. 5. — (1) Departamentele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă se organizează pe baza unui regulament.

(2) Regulamentul de organizare a departamentului va prevedea structura organizatorică și modul de funcționare, durata studiilor, precum și sistemul de evaluare și certificare pentru fiecare specializare.

(3) Regulamentul de organizare a departamentului se elaborează de consiliul acestuia și se aprobă de senatul instituției de învățământ superior organizatoare.

Art. 6. — (1) În cadrul departamentelor de învățământ la distanță și de învățământ cu frecvență redusă se poate angaja personal didactic sau nedidactic, în condițiile legii.

(2) Departamentele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă întocmesc state de funcții adecvate programelor de studii dedicate învățământului la distanță și învățământului cu frecvență redusă, aprobate de senatul universitar.

Art. 7. — (1) Admiterea la programele universitare și postuniversitare în sistem de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă se face în baza criteriilor generale de admitere stabilite de Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Criteriile specifice de admitere se stabilesc de senatul fiecărei instituții de învățământ superior.

(3) Candidații declarați admiși vor fi înscriși ca studenți ai facultății instituției de învățământ superior respective.

Art. 8. — Numărul de locuri la înscriere este propus de consiliul profesoral al facultății, respectiv de senatul instituției de învățământ superior, în concordanță cu standardele de calitate, și este aprobat conform legislației în vigoare.

Art. 9. — Studenții înscriși la forma de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă încheie un contract de școlarizare cu instituțiile de învățământ superior organizatoare, în care se specifică drepturile, obligațiile și răspunderile părților.

Art. 10. — Pentru fiecare specializare planul de învățământ oferit prin programele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă este corespunzător celui de la forma de învățământ superior de zi.

Art. 11. — În învățământul superior și la forma de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă funcționează sistemul de credite transferabile în aceleași condiții cu cele prevăzute pentru forma de zi.

Art. 12. — (1) Instituțiile de învățământ superior organizatoare în sistem de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă utilizează tehnologii specifice pentru pregătirea studenților, în care sunt incluse: suporturi de curs scris, casete audio, casete video, dischete, CD, culegeri tematice și materiale/tehnologii, care să permită autoinstruirea și autoevaluarea.

(2) Sistemele de comunicare cu studenții implică folosirea Internetului, atribuirea unor conturi individuale fiecărui student, asigurarea sistemului tutorial, respectiv a tutoriatului individual, utilizarea altor mijloace IT.

Art. 13. — Baza materială a departamentelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă este asigurată de către instituțiile de învățământ superior organizatoare și cuprinde: spații de învățământ destinate cursurilor de sinteză și examenelor, spații pentru sistemul de tutoriat, spații administrative, laboratoare, spații pentru comunicare multimedia, rețele de calculatoare cu acces la Internet, resurse tehnice pentru multiplicarea materialelor didactice pe suport hârtie sau pe suport electronic.

Art. 14. — Diplomele și certificatele de studii sunt eliberate absolvenților care au parcurs programe în sistem de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă de către instituțiile de învățământ superior acreditate, în conformitate cu Regulamentul actelor de studii.

CAPITOLUL III

Finanțarea programelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă

Art. 15. — Fondurile aferente programelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă se constituie din următoarele surse:

- a) taxe de studii percepute în condițiile legii;
- b) alte surse de venituri, în condițiile legii.

Art. 16. — Taxele de școlarizare propuse consiliului profesoral al facultății de către departamentele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă sunt aprobate de senatul instituției de învățământ superior.

CAPITOLUL IV

Evaluarea și acreditarea programelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă

Art. 17. — Procedura de evaluare academică a programelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă se realizează conform Legii nr. 88/1993, republicată.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 18. — (1) Ministerul Educației și Cercetării nominalizează ca centre de excelență de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă instituțiile de

învățământ superior care au obținut rezultate performante în programele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă, în vederea identificării și consacării celor mai performante tehnologii didactice specifice.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 5, organizarea și funcționarea centrelor de excelență de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă vor fi reglementate prin ordin al ministrului educației și cercetării.

Art. 19. — Organizarea programelor de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă în instituțiile de învățământ superior acreditate se poate face prin asociere, în condițiile art. 77 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20. — (1) Departamentele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă elaborează și propun spre aprobare senatului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, proiectul de regulament, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

(2) Până la adoptarea noului regulament departamentele de învățământ la distanță sau de învățământ cu frecvență redusă vor funcționa în baza regulamentului existent.

(3) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.214/2000 privind organizarea și funcționarea învățământului la distanță în învățământul superior, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 639 din 7 decembrie 2000.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 8 octombrie 2001.
Nr. 1.011.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 216**

din 3 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice,

excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfunghi” — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 226/2001 al Judecătoriai Cămpeni, județul Alba.

La apelul nominal a răspuns consilier juridic Radu Călin Toma pentru Direcția silvică Alba Iulia, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției, arătând că activitatea de avizare a centrelor sau a punctelor volante de achiziție a produselor specifice fondului forestier, desfășurată de unități silvice teritoriale cu atribuții de serviciu public, organizate ca instituții publice cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, are drept scop conservarea, protejarea și dezvoltarea fondului forestier.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că emiterea de norme de aplicare a legii de către autoritățile competente nu încalcă dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 226/2001, **Judecătoria Câmpeni, județul Alba, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfunghi” — S.R.L. din Arad.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispoziția legală criticată încalcă prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, referitoare la obligația statului de a asigura „*libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție*”. Se arată în acest sens că sancționarea contravențională a înființării centrelor sau punctelor de achiziție a ciupercilor și fructelor de pădure fără avizul unităților silvice „permite și încurajează poziția de monopol a Regiei Naționale a Pădurilor, reprezentată de unitățile silvice teritoriale”, care desfășoară activități economice în interes propriu, printre care și colectarea, achiziționarea și valorificarea fructelor de pădure. Întrucât legea nu prevede criteriile de acordare a avizelor pentru înființarea centrelor sau punctelor de achiziție a fructelor de pădure, direcțiile silvice au posibilitatea să acorde sau să refuze acordarea avizelor respective în mod discreționar, arbitrar sau chiar abuziv, practicând o concurență neloială, fapt stabilit și de Consiliul Concurenței. Se mai arată că această practică a unităților silvice nu permite altor agenți economici valorificarea tuturor factorilor de producție nici în cazul în care recoltarea fructelor de pădure se face de pe alte terenuri decât cele aflate în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor.

Judecătoria Câmpeni, exprimându-și opinia, consideră că dispozițiile art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât obligația obținerii avizului unității silvice teritoriale „fără a se prevedea în nici un fel criteriile de acordare a avizelor, precum și cerințele care trebuie îndeplinite de solicitanți, conferă unităților silvice teritoriale [...] o poziție de monopol, asigurându-le posibilitatea să procedeze în mod arbitrar și discreționar la eliminarea concurenței”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, „ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai dispoziții legale menite să asigure îndeplinirea acestei obligații a statului”. Se arată în continuare că sancționarea contravențională a înființării sau funcționării fără avizul unității silvice teritoriale a centrelor sau a punctelor volante ori permanente de achiziție a produselor specifice fondului forestier se face „în scopul conservării, protejării și dezvoltării fondului forestier, al exploatării raționale a pădurilor și a produselor specifice fondului forestier”. Sub acest aspect dispozițiile legale criticate „sunt în deplină concordanță cu prevederile cuprinse la art. 1, art. 4, art. 64 alin. 2 și art. 66 alin. 1 din Codul silvic — Legea

nr. 26/1996, potrivit căroră pădurile și terenurile destinate împăduririi constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, fondul forestier național, iar proprietarii acestora au obligația de a le gospodări în conformitate cu regimul silvic și cu regulile privind protecția mediului. Prin urmare, dreptul de proprietate asupra fondului forestier nu poate fi exercitat decât cu respectarea dispozițiilor legale care îi determină conținutul și limitele, în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (1) din Constituția României”. Se mai arată că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 173/2001 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor și Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, avizarea înființării centrelor sau punctelor volante de achiziționare a produselor specifice fondului forestier nu se face de către direcțiile silvice, ci de un „serviciu public, respectiv inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, organizate ca instituții publice cu personalitate juridică în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile cuprinse la lit. h) a art. 2 din Legea nr. 31/2000 prevăd că „*înființarea sau funcționarea de centre sau puncte volante ori permanente de achiziție a ciupercilor și fructelor de pădure, precum și a altor produse specifice fondului forestier, fără avizul unității silvice teritoriale*” constituie contravenție silvică. Aceste dispoziții legale sunt în concordanță cu reglementările privind aplicarea unitară a regimului silvic asupra terenurilor din fondul forestier național, în scopul conservării, protejării și dezvoltării fondului forestier, al exploatării raționale a pădurilor și a produselor specifice acestora, cu respectarea regulilor privind protecția mediului.

În acest sens Codul silvic — Legea nr. 26/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 8 mai 1996, prevede la art. 64 alin. 2 că „*Proprietarii de păduri și de alte terenuri din fondul forestier proprietate privată au obligația să le gospodărească în conformitate cu regimul silvic și cu regulile privind protecția mediului*”, iar potrivit art. 9 alin. 3 din același cod „*Elaborarea normelor ce constituie regimul silvic revine autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, care exercită și controlul aplicării acestui regim*”. Regimul silvic cuprinde norme referitoare la exploatarea, circulația și valorificarea tuturor produselor specifice fondului forestier. Curtea mai reține că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât nu instituie poziție de monopol în favoarea unităților silvice și nici nu înlătură concurența altor agenți economici. Eliberarea avizelor pentru înființarea sau funcționarea de centre sau puncte volante ori permanente de achiziție a ciupercilor și fructelor de pădure nu depinde de voința unităților silvice care desfășoară activități comerciale de aceeași natură.

Potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 10 ianu-

arie 2001, „Inspectoratele silvice teritoriale pentru controlul aplicării regimului silvic trec în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și se reorganizează ca inspectorate teritoriale de regim silvic și cinegetic, instituții publice cu personalitate juridică, finanțate de la bugetul de stat“. Rezultă deci că atribuțiile de autoritate publică nu mai sunt îndeplinite de direcțiile silvice din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor.

Hotărârea Guvernului nr. 173/2001 privind reorganizarea Regiei Naționale a Pădurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 29 ianuarie 2001, prevede la art. 5 alin. (1) din anexa nr. 1 „Regulament privind organizarea și funcționarea Regiei Naționale a Pădurilor“ că în obiectul de activitate al acestei regii intră și acționarea „pentru apărarea, conservarea și dezvoltarea durabilă a fondului forestier proprietate publică a statului, pe care îl administrează [...], pentru recoltarea și valorificarea, prin acte și fapte de comerț, a produselor specifice fondului forestier, potrivit prevederilor legale, în condiții de eficiență economică“. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol produsele specifice fondului

forestier cuprind și „fructele de pădure, semințele forestiere, ciupercile comestibile din flora spontană, plantele medicinale și aromatice, rășina și altele similare“. De altfel, din ansamblul reglementărilor legale rezultă că Regia Națională a Pădurilor și unitățile sale exercită activități comerciale cu produsele respective numai în fondul forestier proprietate publică a statului, pe care îl administrează.

Curtea mai reține că în soluționarea unor litigii condițiile în care s-a acordat ori s-a refuzat acordarea avizului pentru înființarea sau funcționarea unor centre ori puncte de achiziție a produselor specifice fondului forestier constituie probleme de fapt a căror stabilire intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești, ca și determinarea existenței ori inexistenței tuturor elementelor răspunderii contravenționale, inclusiv a vinovăției. Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției“.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 31/2000 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romfunghi“ — S.R.L. din Arad în Dosarul nr. 226/2001 al Judecătorei Cămpeni, județul Alba.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 3 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company“—S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 5.548/C/2000 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale cu privire la caracterul de urgență al Ordonanței nr. 40/1999, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 octombrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 5.548/C/2000, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company“ — S.A.

din Timișoara într-un proces având ca obiect obligarea acestei societăți comerciale la încheierea contractului de închiriere a unei locuințe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „Guvernul, în privința căminelor muncitorești, a emis o ordonanță pe care nu avea dreptul să o emită, neavând delegarea legislativă conform art. 114 alin. (4) din Constituție, nefiind vorba de un caz excepțional“. Se mai arată că dispoziția legală criticată „încalcă prevederile art. 49 din Constituție prin aceea că restrânge drepturile de dispoziție ale proprietarului prevăzute de art. 480 din Codul civil, drepturi care sunt exclusive și absolute, neexistând cele 6 excepții prevăzute strict în art. 49 din Constituție“.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată „este neîntemeiată, deoarece închirierea unei locuințe nu aduce atingere prerogativelor dreptului de proprietate, neafectând atributul dispoziției, întrucât este un simplu act de administrare a proprietății“. Se mai arată că „rațiunea adoptării acestei ordonanțe a fost protecția chiriașilor și prelungirea contractelor de închiriere“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că dispoziția legală criticată „nu are ca obiect restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, situație reglementată de art. 49 din Constituția României“, și că ea nu restrânge dreptul de dispoziție, „deoarece închirierea nu este un act de dispoziție, ci de administrare“. Se invocă și art. 480 din Codul civil, potrivit căruia „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege*“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția are ca obiect dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, care au următorul conținut: „*Pentru imobilele — terenuri și construcții —, precum și pentru suprafețele locative cu destinația de locuință, privatizate după 1 ianuarie 1990 o dată cu societățile comerciale care le dețineau în proprietate ca locuințe, locuințe de serviciu, cămine pentru salariați, așezăminte social-culturale sau unități de învățământ, proprietarul va încheia, la cererea chiriașului sau a fostului chiriaș care ocupă efectiv locuința, un contract de închiriere pe o durată de 5 ani.*“

Dispozițiile constituționale invocate ca fiind încălcate prin textul de lege criticat sunt următoarele:

— Art. 114 alin. (4): „*În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă*

Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.“;

— Art. 49: „(1) *Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*“

Cu privire la excepția ridicată Curtea constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, inclusiv ale art. 5, au mai fost supuse controlului de constituționalitate (de exemplu: Decizia nr. 107 din 13 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, Decizia nr. 42 din 6 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 19 aprilie 2001, sau Decizia nr. 88 din 20 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 iunie 2001). În considerentele acestor decizii s-a reținut că, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate în raport cu prevederile art. 114 alin. (4) din Constituție, această ordonanță a fost adoptată cu respectarea cerințelor din textul constituțional. Cazul excepțional avut în vedere de Guvern la adoptarea acestei ordonanțe a fost necesitatea reglementării de urgență a prelungirii contractelor de închiriere a căror valabilitate expira la data de 18 aprilie 1999, conform Legii nr. 17/1994.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 49 din Constituție, prin aceleași decizii Curtea a reținut că textul de lege criticat nu dispune restrângerea exercițiului vreunor drepturi sau libertăți. Aceste dispoziții trebuie examinate sub aspectul respectării prevederilor constituționale referitoare la ocrotirea proprietății. Sub acest aspect dispozițiile art. 5 din ordonanță nu restrâng exercițiul dreptului de dispoziție al proprietarului, ci reglementează într-un mod restrictiv exercitarea prerogativei folosinței, obligând proprietarul să încheie un contract de închiriere pe o perioadă determinată în cazul în care chiriașul solicită aceasta. De altfel, instituirea unui regim juridic în privința căminelor pentru salariați, identic cu acela al locuințelor de serviciu și al altor categorii de spații cu destinația de locuințe, constituie opțiunea legiuitorului, fără ca prin aceasta să se încalce vreo normă constituțională.

Temeiul constituțional al acestei reglementări legale îl constituie prevederile art. 41 alin. (1) potrivit cărora „*Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*“. De altfel, în același sens se dispune și prin prevederile art. 480 din Codul civil.

Curtea a mai reținut că scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost acela de realizare a protecției chiriașilor prin măsuri corespunzătoare prevederilor art. 43 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent*“.

Considerentele și soluțiile adoptate prin aceste decizii sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind fapte sau elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 5.548/C/2000 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

D E C I Z I E

privind scoaterea la concurs a unui canal de televiziune locală de putere mică

În temeiul prevederilor art. 12 alin. (2) și (3) și ale art. 14 alin. (3) din Legea audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea art. 29 din aceeași lege,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e:

Art. 1. — Ca urmare a expirării perioadei de valabilitate a Licenței de emisie nr. TV026 din 25 februarie 1993 pentru stația locală de televiziune de putere mică TV—Cinemar, aparținând Societății Comerciale „Cinemar” — S.R.L., se scoate la concurs canalul 22—Sibiu, PAR = 0,500 kW, $H_{ef} = 35m$, polarizare orizontală.

Art. 2. — Dosarele de participare la concursul de acordare a licenței de emisie pentru canalul 22—Sibiu vor fi

depus la sediul Consiliului Național al Audiovizualului în termen de 45 de zile de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Conținutul dosarului de înscriere la concurs, precum și criteriile de departajare pentru acordarea licenței de emisie sunt prezentate în anexele nr. 1 și 2.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta decizie.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
ȘERBAN MADGEARU

București, 4 octombrie 2001.
Nr. 121.

ANEXA Nr. 1

C O N Ț I N U T U L

dosarului de înscriere la concursul pentru licență de emisie radio-TV

1. Cererea de licență (dactilografiată pe formular tip C.N.A.)
2. Dovada achitării taxei de înscriere la concurs
3. Actele juridice ale societății comerciale, în copii legalizate:
 - hotărârea judecătorească;
 - certificatul de înmatriculare;
 - statutul;
 - tipul de comunicație audiovizuală solicitată, care trebuie să fie explicit înscris în statutul societății comerciale la obiectul de activitate (orice modificare a statutului trebuie dovedită prin actul adițional și cererea de înscriere de mențiuni);
 - contractul;
 - contractul de asociere (dacă este cazul);
 - declarația notarială prin care să se precizeze pentru fiecare asociat al societății comerciale din ce alte societăți comerciale din domeniul audiovizualului mai face parte (investitor, acționar direct sau indirect) și care este procentul de participare la capitalul social al altor societăți comerciale.

Prin aceeași declarație notarială se va preciza dacă persoana juridică (societatea comercială care solicită licența de emisie) mai este investitor sau acționar direct ori indirect la alte societăți comerciale de comunicație audiovizuală, cu precizarea procentului deținut din capitalul social al acestora;

- structura de capital și acționarii/asociații.
4. Avizul tehnic prealabil eliberat de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației
 5. Studiul de fezabilitate, oportunitate și marketing

A. Situația economică și financiară a societății comerciale, anexând o copie de pe ultimul bilanț contabil cu viza administrației financiare, balanța contabilă la data întocmirii bilanțului și ultima balanță contabilă întocmită (în cazul societăților comerciale care nu au desfășurat activitate, declarație vizată de administrația financiară):

- investiții în audiovizual;
- potențialul financiar;
- scrisoarea de bonitate;
- rezultatele economico-financiare;
- surse de finanțare detaliate (reinvestirea profitului; surse externe primite sau în curs de finalizare; contracte de sponsorizare; subvenții – hotărâri și ordonanțe ale Guvernului etc.; transferuri – în cazul zonelor defavorizate, PHARE etc.).

B. Formularea unei strategii a dezvoltării viitoare, construirea unor variante, analiza economică și financiară, justificarea tehnică și economică a acestor variante

C. Etapele și termenele de finalizare ale proiectului (maximum 18 luni din momentul obținerii licenței de emisie)

D. Resurse umane:

- angajați (experiența acumulată în activitatea audiovizuală, un scurt curriculum vitae);
- colaboratori;
- schema organizatorică: departament programe, tehnic, economic, administrativ etc.

E. Amplasamentul stației de emisie, al studiourilor, al spațiilor tehnice, redacționale și de producție aferente (adresa, acte de proprietate sau de închiriere)

F. Tipul și principalii parametri ai echipamentului utilizat pentru:

- stația de emisie;
- studiouri

G. Grila de program pe zile, ore și procente (conform Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 21/1999):

- prezentarea programelor de concepție proprie și a celor cuprinzând retransmisia de producții audiovizuale înregistrate prin diverse mijloace;
- declararea intenției de afiliere a postului (dacă este cazul)

H. Sursele și proporțiile programelor după structură

I. Strategia de utilizare a licențelor de emisie deținute de societatea comercială pentru posturile de radiodifuziune din zona de acoperire a stației de putere mare pentru care se scoate la concurs frecvența

J. Caseta demonstrativă pentru programele de concepție proprie, cu o durată de aproximativ de 20–30 de minute

K. Pentru societățile comerciale care au funcționat se va depune un memoriu privind activitatea postului (grila de program, utilizarea timpului de emisie, întreruperi de emisie, situația economico-financiară, investiții în audiovizual, resurse umane etc.).

Eventualele modificări ale grilei de program existente la depunerea dosarului de înscriere la concurs se pot efectua cu maximum 15 zile înainte de data prezentării la concurs.

Eventualele modificări în situația juridică existentă la depunerea dosarului de înscriere la concurs se pot efectua cu maximum 15 zile înainte de data prezentării la concurs, cu condiția încadrării acestora în prevederile Legii audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările și completările ulterioare.

Paginile dosarului vor fi numerotate.

ANEXA Nr. 2

C R I T E R I I

pentru departajarea participanților

1. Capacitatea solicitantului de a presta un serviciu performant:

- 1.1. calitatea ofertei de programe [conform art. 12 alin. (4) din Legea audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările și completările ulterioare];
- 1.2. ponderea producțiilor audiovizuale naționale și europene în ansamblul programelor difuzate;
- 1.3. durata zilnică a programelor de concepție proprie, în situația afilierii la un post al altui titular de licență;
- 1.4. programul local sau zonal oferit de societățile comerciale care preconizează retransmiterea programului unei stații cap de rețea (acolo unde este cazul);
- 1.5. ponderea producției proprii în ansamblul emisiunilor difuzate;
- 1.6. nivelul tehnic al echipamentelor utilizate (existente/preconizate);
- 1.7. experiența echipei redacționale în domeniul audiovizualului

2. Spațiile tehnice și redacționale, echipamentele deținute, investiții prevăzute*)

3. Investiții preconizate, spațiile în care se prevede funcționarea studioului și/sau a emițătorului, echipamentele deținute/preconizate

4. Capacitatea solicitantului de a susține financiar și economic activitatea postului:

- 4.1. volumul și structura capitalului prevăzut pentru a fi investit;
- 4.2. bonitatea;
- 4.3. planul de afaceri;
- 4.4. achitarea obligațiilor financiare prevăzute de lege.

5. Îndeplinirea obligațiilor prevăzute în licența de emisie și în deciziile Consiliului Național al Audiovizualului; sancțiuni aplicate de Consiliul Național al Audiovizualului**)

6. Situația privind utilizarea licențelor de emisie obținute anterior**).

*) Se referă la societatea comercială care are post TV în funcțiune pe canalul scos la concurs.

***) Se referă la societățile comerciale care dețin licențe de emisie pentru radiodifuziune și/sau televiziune transmisă pe cale radioelectrică sau prin cablu.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
